

РЕШЕНИЕ

№ 55

гр. С., 18.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – С. в публично заседание на деветнадесети януари през две хиляди двадесет и шеста година в следния състав:

Председател: Иванела Ат. Караджова

при участието на секретаря Стойка Ив. Нанева
като разгледа докладваното от Иванела Ат. Караджова Търговско дело № 20255500900003 по описа за 2025 година

Предявени са субективно съединени искиове с правно основание чл.432, ал.1 от КЗ във вр. чл.45 ЗЗД.

В **исквата молба** се твърди, че Н. А. К. и М. А. К. са синове на починалата Г.Е. К., на 60 години.

На 25.05.2024 г., около 23:00 ч., по път 1-6 в общ. П., км. 287+800 е настъпило ПТП, при което водачът на л.а. марка и модел „Фолксваген Пасат“, с рег. № **, А. А. К., нарушил правилата за движение по пътищата, като изгубил контрол над управляваното МПС, излезнал от посоката си на движение и се блъснал в крайпътни дървета, преобърнал се неколкократно. В следствие на настъпилото ПТП е причинена смъртта на Г. К., пътник в увреждащия автомобил.

Твърди се, че по случая е образувано ДП № 858/2024 г. на РУ К., пр.пр. № 2233/2024 г. на ОП С., което към настоящия момент не е приключило с окончателен съдебен акт. Посочва се, че причина за настъпване на ПТП са допуснатите от водача А. К., нарушения на правилата за движение по пътищата. В конкретната ситуация за него са били налице определени, фиксирани в закон задължения за спазване правилата за безопасно движение по пътищата. С оглед на изложеното, ищите считат, че в случая съществува

пряка причинна връзка между деянието на А. и настъпилите общественоопасни последици - смъртта на Г. К..

Посочено е, че за увреждащия л.а. „Фолксваген Пасат“ с рег. № **, управляван от А. К., има сключена застраховка „Гражданска отговорност“, ВГ/02/123002907304 със срок на вА.дност една година, считано от 27.09.2023 г. до 26.09.2024 г. със ЗД „Б.“ АД, гр. С..

Съгласно разпоредбата на чл. 380 от КЗ, ищците са предявили претенциите си за изплащане на обезщетение пред ЗД „Б.“ АД, гр. С., като са представени всички документи, с които разполагат, получени от застрахователя с обр.р. на 07.06.2024 г. По случая е заведена щета № 2410018742 от 25.05.2024 г. и щета № 412487/07.06.2024 г., по които застрахователят не е заплатил застрахователно обезщетение.

С оглед на изложеното, ищците считат, че в случая са наА.це предпоставки за ангажиране отговорността на ЗД „Б.“ АД, гр. С. за причинените неимуществени и имуществени вреди.

Изложени са съображения, че в резултат на процесното ПТП е загинала Г. К.. Тя е била дейна, активна, работоспособна и в добро здравословно съС.ие. Майка на двама сина, грижовна и отговорна.

Н. К. и М. К. са синове на Г.. Неочакваната смърт на майка им е била изключително травмираща и съкрушителна за тях. Двамата търпят огромни болки и страД.я. Чувстват се объркани, апатични и безпомощни. Болката и празнината в сърцата им ще ги съпътства до края на животите им. Загубили са най-близкия си и важен за тях човек - своята майка.

Твърди се, че между синовете и майка им е съществувала огромна обич и уважение. Н. и М., дори и вече порасна., продължавА. да разчитат и да се уповават на майчината си подкрепа. Г. винаги е била насреща да ги изслуша, да им помогне с каквото може и да им даде ценни съвети. Когато синовете й са порасна. и са станА. зрели мъже близостта между тях не се е загубила, а напротив - засилило се е приятелството и уважението помежду им. Занапред Н. и М. ще трябва да се научат да живеят без моралната подкрепа, грижите и съветите на майка си. Те не могат да приемат и преодолеят случилото се, мъката им е огромна, говорят само за инцидента. Внезапната загуба им се отразява изключително негативно. Не спират да мислят за случилото се. Вечер не могат да спят, сънуват кошмари и се будят често. Не се хранят, психиката

им е разклатена, а болката - нестихваща. Ищците посочват, че са станали мрачни и некомуникативни. Усещат огромна празнота в душите и сърцата си. В резултат на внезапната трагедия двамата са в много тежко емоционално състояние. Изпитват чувство на страх и безпокойство. Изпаднали са в депресия и скръб, която трудно ще превъзмогнат. И към настоящия момент Н. и М. не могат да преодолеят мъката от преживяната трагедия. Без съмнение ще скърбят до края на дните си.

Предвид изложеното, считат, че причинените им болки и страдания следва да бъдат компенсирани. Посочват, че паричното обезщетение не може да замести накърнените морални блага, но то би обезпечило удовлетворяването на други нужди, което до известна степен би могло да компенсира страданието и да постигне някакво, макар и минимално, заглавяване на неблагоприятните последици от причинената смърт.

Ищците твърдят, че причинените им вреди са в резултат на виновното поведение на водача на увреждащия лек автомобил А. К., а за причинените от него вреди отговаря ответникът по делото ЗД „Б.“ АД, гр. С.. Излагат съображения, че съгласно чл. 432 от КЗ увреденият има право на пряк иск срещу застрахователната компания отговорна по задължителната застраховка „Гражданска отговорност“, поради което считат, че за тях е налице правен интерес да искат от съда определяне на справедлив размер на обезщетението за причинените им неимуществени и имуществени вреди. Посочват, че претендираната сума е съобразена от една страна с принципа на справедливост, с оглед действително претърпените болки и страдания от причинената загуба на майка им, а от друга страна с лимита на отговорност на застрахователната компания по ЗГО и съдебната практика при компенсиране на вреди от този вид.

Направено е искане съдът да постанови решение, с което да осъди ответника ЗД „Б.“ АД, гр. С. да заплати на Н. А. К. и М. А. К., обезщетение в размер на по 26 000 лв., частичен иск от по 200 000 лева за всеки един, за причинените им неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени болки и страдания, вследствие смъртта на тяхната майка, в резултат на процесното ПТП.

Претендират законна лихва върху всяка една от сумите, считано от 07.06.2024 г. датата, на която пострадалите са уведомили застрахователя, до окончателното изплащане.

Претендират присъжда на направените по делото разноски и адвокатски хонорар на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗА, заедно с начислено ДДС.

В съдебно заседание от 19.01.2026 г. съдът е допуснал увеличение на размера на предявените иски за неимуществени вреди, които да се считат предявени в размер на 170 000 лв. за всеки един от ищите частични иски от 200 000 лв. за причинените им неимуществени вреди, изразяващи се в търпени болки и страдания в следствие на ПТП от 25.05.2024г., при което загива Г.Е. К., ведно със законната лихва върху горепосочените суми, считано от 07.06.2024г. до окончателното изплащане.

Постъпил е **отговор на исковата молба**, с който ответникът заявява, че оспорва изцяло исковата молба. Счита, че предявените обективно съединени иски са недопустими. Твърди, че ищите не са изпълнили задължителната процедура, уредена в чл.380 КЗ и не са отправили надлежна писмена застрахователна претенция пред застрахователя. Твърди, че предмет на настоящото производство не могат да бъдат факти и обстоятелства, които не са заявени пред застрахователното дружество в рекламационното производство. Счита, че е налице несъответствие между съдържанието на застрахователната претенция и твърденията на ищите в исковата им молба, което води до недопустимост на исковата претенция в частта ѝ, с която са предявени иски за неимуществени вреди, обосновани с факти и обстоятелства, за които липсват твърдения в застрахователната претенция. Счита, че е налице и противоречие между обстоятелствената част на застрахователната претенция и нейната заключителна част.

Счита, че предявените иски за неимуществени вреди са недопустими на още едно основание. Освен, че застрахователната претенция е несъответна на твърденията в исковата молба, касаещи описанието на претърпените от ищите неимуществени вреди, в застрахователната претенция липсва искане за определяне и плащане на конкретен размер на обезщетението за неимуществени вреди. Счита, че ищите са били длъжни да посочат какво по размер обезщетение за неимуществени вреди претендира всеки един от тях от застрахователя. Посочва, че задължителен елемент от съдържанието на исковата молба по предявен такъв иск е цената на иска.

Счита, че предявените искиве следва да бъдат оставени без разглеждане, като недопустими, исковата молба да бъде върната на ищците, а производството по делото да бъде прекратено.

Ответникът излага съображения, че предявените субективно и обективно съединени искиве са изцяло неоснователни. Оспорва изцяло както главните искиве, така и акцесорните искиве за законна лихва. Оспорва всички обстоятелства, на които се основават исковете на ищците. Оспорва нА.чието на елементите от фактическия състав на генералната клауза на деликта, респ. нА.чието на основания за ангажиране отговорността на застрахователя. Претендираното обезщетение за неимуществени вреди счита за несъответно на твърдените по вид, характер и интензитет негативни засягания на неимуществената правна сфера на ищците. Отделно, житейски и правно невъзможно е двамата ищци, макар и братя, да са претърпели абсолютно едни и същи по вид, характер и интензитет негативни засягания на неимуществената им правна сфера, както е посочено в застрахователната претенция и в исковата молба. Счита, че размерът на претенциите за обезщетение за неимуществени вреди не съответстват на установените в задължителната съдебна практика критерии, изразяващи принципа за справедливост по смисъла на чл.52 ЗЗД и задължителната съдебна практика по приложението на последно посочената правна норма.

Оспорва изцяло, всички заявени с исковата молба твърдения на ищците. Оспорва твърденията, че процесното ПТП е настъпило на посоченото място и по описания от ищците начин. Оспорва твърденията на ищците, че водачът на лек автомобил марка и модел „Фолксваген Пасат“, с рег. №** - А. К., е нарушил правила за движение по пътищата, в резултат на което е настъпило процесното събитие и смъртта на Г. К.. Счита, че в случая се касае за случайно събитие, до невиновно /случайно/ деяние по смисъла на чл.15 НК, тъй като водачът на МПС не е бил длъжен или не е могъл да предвиди общественотоопасните му последици, нито пък е имал техническа възможност да предотврати настъпване на вредоносния резултат.

Счита, че с поведението си Г.Е. К. обективно е допринесла за настъпване на вредоносния резултат и в частност за собствената си смърт, тъй като е пътувала в автомобила без поставен обезопасителен колан, в резултат на което при удара на автомобила и неколкочкратното му преобръщане Г. К. е получила

такива травматични уврежд.я, които са станА. пряка причина за нейната смърт - тези травматични уврежд.я са получени както от ударите на тялото вътре в купето, така и в резултат на това, че при процесното събитие тялото на Г. К. е изхвърчало извън купето на автомобила и се е ударило в земята.

Твърди, че Г. К. е допринесла за вредоносния резултат и в частност за собствената си смърт, тъй като е поела неоправд.я риск да пътува в автомобил, управляван от водач, който е употребил алкохол.

Посочва, че степента на допринасяне /съпричиняване/ на вредите следва да бъде отчетена от съда и при определяне размера на обезщетението, то да бъде намалено до размера на приетата степен на съпричиняване.

Счита, че в конкретната пътна ситуация наследодателката на двамата ищци, с поведението си обективно е допринесла за настъпване на вредоносния резултат в степен не по-малка от 65%.

Ответникът заявява евентуално възражение за съпричиняване, което моли да бъде прието за съвместно разглеждане заедно с предявените срещу него искове и в случай че съдът приеме, че на ищите се дължи обезщетение, то размерът му за всеки от ищите да бъде намален със степен не по-малка от 65%.

Моли съда да отхвърли изцяло, като неоснователни, предявените от ищите искове за осъждане на застрахователното дружество да им плати обезщетение за неимуществени вреди, ведно със законната лихва от посочената в исковата молба дата, като неоснователни. Евентуално, в случай че съдът приеме, че на ищите се дължи обезщетение за вреди, моли да бъде уважено заявеното възражение за съпричиняване и да бъде намалено с не по-малко от 65% определеното от съда обезщетение за всеки от ищите.

Претендира разноските по делото.

Постъпила е **допълнителна искова молба**, с която ищите на първо място вземат становище по допустимостта на исковата молба. Посочват, че единственото условие за допустимост, което законодателят е въвел с разпоредбата на чл. 432, ал.1 от КЗ, съгласно която увреденото лице, спрямо което застрахованият е отговорен, е да има право да иска обезщетението пряко от застрахователя по застраховка "Гражданска отговорност" при спазване на изискванията на чл. 380 от КЗ, т.е. след отправена към застрахователя писмена застрахователна претенция, което в случая е сторено.

По възраженията на ответника относно основателността на исковете, заявяват, че оспорват всички възражения на ответното дружество като незаконосъобразни, неоснователни и недоказани.

Считат за неоснователно оспорването от страна на ответника вината и противоправността на извършеното от водача на л.а. „Фолксваген Пасат“, както и механизма на настъпване на същото.

Излага съображения, че доколкото Констативният протокол за ПТП с пострадаА. лица е изготвен от органите на полицията след оглед на местопроизшествието, същият представлява официален свидетелстващ документ и се ползва с материална доказателствена сила относно удостоверителното изявление на своя издател за това, че е настъпило ПТП, кои са участниците в него, допуснато ли е нарушение на правилата за движение, има ли пострадаА. лица и вреди, какви документи са представени от участниците в произшествието. Предвид и факта, че вината се предполага до доказване на противното, с оглед установената презумпция за вина, считат, че не е в тежест на ищите да доказват обстоятелства от механизма. Освен това, в случая има самокатастрофирал автомобил и няма друг участник в движението. Заявяват, че ще е ползват от констативния протокол за ПТП.

Оспорват деянието за водача на л.а. да е случайно по см. на чл. 15 от НК.

Възраженията за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалата, ищите също считат за неоснователни.

Постъпил е **допълнителен отговор**, с който ответникът оспорва допълнителната искова молба. Счита, че със същата ищите не са допълнили или уточнили първоначалната.

Посочва, че ищцовата страна е посочила, че оспорва възраженията на ответника срещу основателността на предявените искове като ги счита за незаконосъобразни, неоснователни и недоказани. Твърди, че доводите на ищите са произволни, тъй като възраженията на ответника са изцяло процесуално изрядни и по тази причина - законосъобразни. ДА. са основателни или неоснователни счита, че съдът ще прецени при постановяване на окончателния съдебен акт по делото.

Съдът като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и като взе предвид становищата и доводите на страните намира за установено следното:

По делото не е спорно, че на 25.05.2024 г., около 23:00 ч., по път I-6 в общ. П., км. 287+800 е настъпило ПТП, при което л.а. марка и модел „Фолксваген Пасат“, с рег. № **, управляван от А. А. К., излезнал от посоката си на движение и се блъснал в крайпътни дървета, преобърнал се неколkokратно. Вследствие на настъпилото ПТП е причинена смъртта на Г. К., пътник в лекия автомобил.

Не е спорно, че за л.а. „Фолксваген Пасат“ с рег. № **, управляван от А. К., има сключена застраховка „Гражданска отговорност“, BG/02/123002907304 със срок на в.адност една година, считано от 27.09.2023 г. до 26.09.2024 г. със ЗД „Б.“ АД.

Съгласно разпоредбата на чл. 380 от КЗ, ищците са предявили претенциите си за изплащане на обезщетение пред ЗД „Б.“ АД, като са представени всички документи, с които разполагат, получени от застрахователя с обр.р. на 07.06.2024 г. По случая е заведена щета № 2410018742 от 25.05.2024 г. и щета № 412487/07.06.2024 г., по които застрахователят не е заплатил застрахователно обезщетение.

От заключението на комплексната съдебномедицинска и автотехническа експертиза се установява следното:

Мястото на първоначалния контакт - мястото на сблъсък/удара се намира на 122,00 м. западно и 2,70 метра южно от линията на междинния ориентир - точка "О".

Начало на участъка на настъпване на ПТП е началото на първото протриване от автомобилна гума в южния затревен банкет, което протриване е с дължина 27,70 метра в посока изток, на 149,40 м. западно и непосредствено върху линията на междинния ориентир - точка "О".

Края на участъка на настъпване на ПТП е място установен л.а. след ПТП в покой, като масовия център на л.а. е на около 85.00 - 86,00 м. западно и непосредствено върху линията на междинния ориентир - точка "О".

Лек автомобил "Фолксваген" Пасат с № ** фабрично е оборудван с предпазни колани на предни и задни седалки. Триточкови обезопасителни колани има на двете предни седалки - на водача на лекия автомобил и на пътника в ляво и три колана на задните седалки - на пътника в ляво, по средата и на пътника в дясно. Триточкови обезопасителни колани са инерционен тип.

Г. К. преди да настъпи ПТП е пътувала на предна дясна седалка. Същата при настъпване на ПТП не е била с поставен обезопасителен колан.

Положението на лек автомобил "Фолксваген" с рег номер ** спрямо надлъжната ос на пътното платно е напречно, като предният му край е на южната част на платното, централната му част е на южния банкет, а задната част е южно от южния банкет.

Лек автомобил "Фолксваген" с рег. номер ** е ляво странично прилепен към терена /легнал на лявата страна/, с преден край сочещ север.

Щетите по лек автомобил "Фолксваген" с рег. № X7380 ВР са:

цялостна деформация на предна централна и лява странична част на автомобила;

деформирани са преден капак, преден ляв калник, ляв и десен преден рог, предна напречна греда, предна и задна леви врати, лява странична колона между двете врати и таван на купето;

двигателя със скоростната кутия на автомобила не е на купето;

счупено предно панорамно стъкло, задно панорамно стъкло, леви странични стъкла на вратите;

цялостно посукване на купето в средната част, вляво.

Пострадалата е получила травматични уврежд.я, както следва:

Глава: Кръвонасядане на меките черепни обвивки в лява слепоочна и тилна области. Мозъчен оток.

Гръден кош: Кръвонасядане и подкожен емфизем на дясната гърда в горния и долния вътрешни квадранти. Кръвоизлив в гръдния кош вляво 400 мл. в дясно - 800 мл. Колабирал десен бял дроб. Контузии и разкъсвания на двата бели дроба повече на десния бял дроб. Счупвания на ребра в дясно II - VI, VIII - X по една и повече линии с кръвонасядане. Счупване на ребра в ляво II - XII - по една и повече линии с кръвонасядане. Счупване на гръдната кост във II междуребрие.

Корем: множество синкаво-морави кръвонасяд.я и охлузвания с неправилна и ивицеста форма предимно в надлъжно разположение от 3/2 до 15/3 см. по предна и лява повърхност на коремната стена в горен и среден етаж. Кръвонасядане на мастната капсула на левия бъбрек. Разкъсване на предна надлъжна връзка между II и III гръдни прешлени с раздалечаване между телата и контузия на гръбначния мозък. Счупване на напречните израстъци на IV и V поясни прешлени.

Крайници: ламбовидна разкъсно-контузна рана 7/4 см. по задната повърхност на десния лакът. Две зеещи разкъсно-контузни рани 3 см и 6 см по

задната повърхност на дясната предмишница в средна и долна трета. Разкъсно-контузна рана 2/0,5 см по гърба на дясна длан. Масивно кръвонасядане с неправилна форма дребни охлузвания в същата област на площ с размери 14/6 см. по предната повърхност на дясното бедро в долната му трета. Счупване на дясна бедрена кост в средна трета. Дребни охлузвания по предната повърхност на лявото бедро в долната му трета.

Всички установени травматични уврежд.я са причинени от действието на твърди тѣпи предмети със значителна кинетична енергия, условие за каквото има в купето на лек автомобил при процесното ПТП. Между описаните уврежд.я няма специфични такива, което не позволява коректна преценка за релефа на травмиращия фактор. При първия удар на колата в дънера тялото е получило ускорение наляво, където е имало условие за контакт с тялото на шофьора и волана. Това обяснява счупването на ребра вляво, кръвонасядането на меките черепни обвивки вляво. Последвалата след удара ротация около вертикалната ос по посока на часовниковата стрелка е създадо центробежна сила, която е придала ускорение на тялото в посока към предна дясна врата. Това обяснява по-тежката гръдна травма вдясно, уврежд.ята на десни крайници. След тази ротация е последвал удар в други дървета и ротация около надлъжната ос на автомобила. Усукването на купето и центробежните сили са създа. условие за отваряне на предна дясна врата, през която тялото на пострадалата е напуснало купето. При напускането е имало условие за контакт с рамката на вратата, което обяснява надлъжните охлузвания на корема. В същия момент е имало условия за прегъване на тялото и разкъсване на предна надлъжна връзка на гръбначния стълб, както и счупване на напречни израстъци на поясни прешлени. Липсват характерни уврежд.я за притискане на пострадалата между автомобила и терена.

Причината за смъртта е гръдната травма, довела до дихателна недостатъчност и кръвозагуба.

Предпазният колан фиксира тялото в областта на таза във всички посоки и горната част в предно-задна посока. Движението настрани е възможно, т. е. предпазният колан е ефективен при челен удар и то до определени стойности на кинетичната енергия. При ана.зираното ПТП в нито един момент не е имало удар с челна компонента, което прави предпазния колан неефикасен. Ако беше с предпазен колан нямаше да напусне автомобила, но основните уврежд.я, довели до смъртен изход, не са получени извън купето му.

В приложените материА. по досъдебното производство има информация, че концентрация на алкохол в кръвта на водачът на автомобила А. К. при настъпилото ПТП е 1.67 ‰.

Средна степен алкохолно опиване (1.50-2.50), характеризираща се със значителни нарушения в мисловната дейност, речта, съобразителността, вниманието, ориентировката, координацията на движенията, силно забавени реакции, афекти, понякога сънливост, сърдечно-съдови разстройства, признаци на потискане на централната нервна система с понижена чувствителност за болка.

Механизмът на настъпване на ПТП е следният:

На 25.05.2024 г. около 23.20 часа по първокласен път ПП I - 6, в посока от запад на изток се е движил л.а. "Фолксваген" Пасат с рег. № ** управляван от А. А. К..

На км. 287+800 водачът на л.а. губи контрол над управлението, автомобила напуска платното за движение вдясно по посоката си на движение, при което настъпва удар в множество крайпътни дървета и се обръща на платното за движение.

В резултат на настъпилото ПТП, водача и пътничката отпред вдясно получават травматични увреждания, които се оказват несъвместими с живота, а по автомобила са нанесени материални щети.

ПТП е настъпило на сух, прав и равнинен пътен участък, в тъмната част на денонощието, при условията на нормална видимост на светлината на фаровете на автомобила.

Пътното платно за движение в участъка на настъпване на ПТП е ориентирано в посока запад - изток. Покрито е с гладък дребнозърнест асфалт без неравности. Състои се от две ленти за движение във всяка посока, разделени с единична прекъсната линия тип "МЗ".

Първоначалния контакт на лек автомобил "Фолксваген" Пасат с рег. номер ** е със средна лява част, като концентрацията на ударния импулс е с лява странична част, в следствие на което е прекъснен и отрязан ствола на дървото с диаметър 50 см., който е отрязан на височина един метър считано от нивото на земната повърхност. Същият се намери полегнал в посока югоизток и изкоренен в северната си част.

Към момента на първоначалното съприкосновение на лявата странична част на л.а. със ствола на дървото, автомобила е бил разположен косо напречно на надлъжната ос на пътя, като в следствие задната част на л.а. ротира по посока на часовниковата стрелка, контактуване и деформация на лява странична част.

Следва контакт на лекия автомобил с дърветата и нискостеблени храсти южно от пътя и ляво странично преобръщане.

Мястото на първоначалния контакт - мястото на сблъсък/удара се намира на 122.00 м. западно и 2.70 метра южно от линията на междинния ориентир - точка "О".

Начало на участъка на настъпване на ПТП е началото на първото протриване от автомобилна гума в южния затревен банкет, което протриване е с дължина 27.70 метра в посока изток, на 149.40 м. западно и непосредствено върху линията на междинния ориентир - точка "О".

Края на участъка на настъпване на ПТП е място установен л.а. след ПТП в покой, като масовия център на л.а. е на около 85.00 86.00 м. западно и непосредствено върху линията на междинния ориентир - точка "О".

Г. К. преди да настъпи ПТП е пътувала на предна дясна седалка.

Скорост на движение на лек автомобил "Фолксваген" Пасат с рег. номер ** в момента на сблъсък/удара е равна на 155.00 км/ч.

Скоростта на движение на лек автомобил "Фолксваген" Пасат с рег. номер ** преди настъпването на ПТП е равна на 166.52 км/ч.

Водача на лек автомобил "Фолксваген" Пасат с рег. номер ** е имал техническата възможност да предотврати ПТП настъпило на 25.05.2024 г.

Техническата причина за настъпване на ПТП е, че водачът на автомобила се е движил със скорост 166.52 км/ч, която скорост е по-голяма от разрешената извън населено място, която е технически несъобразена с конкретните пътни условия, изгубил е управлението над същия и е настъпило ПТП при конкретната пътна обстановка.

В материА.те по досъдебното производство няма информация за техническа неизправност преди настъпването на ПТП.

При неизправност по ходовата част или по системите за управление на л.а., преди да настъпи този сблъсък, би следвало преди мястото на сблъсък да има нещо като дълбоки задирания по асфалта, следа от нехарактерно протриване, изпадна. части от л.а. преди началото на следите от протриване или др.

От техническа гледна точка водача на лек автомобил "Фолксваген" е било необходимо при избиране скоростта на движението да се съобрази със своите възможности, опит, физическо съС.ие, с релефа на местността, със съС.ието на пътя, с конкретните пътни условия.

Водача на лек автомобил "Фолксваген" е бил длъжен да нама. скоростта и в случай на необходимост да спре, когато възникне опасност от настъпване на ПТП.

От техническа гледна точка водача на лек автомобил "Фолксваген" не е изпълнил тези изисквания за безопасно движение по пътищата, в следствие на това е настъпило ПТП с последици описани в делото.

С оглед механизма на ПТП, деформациите по л.а., вида на удара при тази акумулирана кинетична енергия от голямата скорост на движение преди настъпването на ПТП - 166.52 км/ч. и в момента на сблъсък/удара - 155.00 км/ч., с или без колан, последствията ще са с трагичен край за водача и пътника.

За установяване механизма на ПТП – то са събрани гласни доказателства.

От разпита на свидетеля А. К. се доказва, че е бил свидетел на ПТП на дата 25.05.2024г. между населените места Г. и П.. Управлявал автомобил „Мерцедес Ц-220“, когато пътувал по пътя, видял, че на пътното платно имало спрял автомобил, видял, че има аварирала кола. Спрял и слязъл от автомобила си и видял, че има катастрофирал лек автомобил който бил на една страна. Видял лице от мъжки пол на около 2-3 м. от катастрофирА.я лек автомобил а

на другата страна - лице от женски пол. Имало и разпилени части от лекия автомобил.

От разпита на свидетеля Д. Д. С. става ясно, че е бил на местопроизшествието на дата 25.05.2024 г., видял починалите, като според него жената била на около 20 метра от лекия автомобил, но лично не е видял жената къде се намира.

Във връзка с претърпените неимуществени вреди са събрани гласни доказателства.

Свидетелите К.К. К. и М. А. К., които са роднини по съребрена линия на ищците посочват, че Г. е била много добър човек, работила, но се разболяла и я съкратили по болест. Синовете ѝ помагали, работели в чужбина. М. работил от 7-8 години в Г., пращал им пари, Г. гледала децата му. Н. заминал по-рано да работи в чужбина. На всеки 3-4 месеца си идвали да ги посещават. Н. като си е бил в България живеел с родителите си, а М. имал къща много близо до тях. ПоС.но поддържал контакт. Събирали се по празници винаги заедно. Грижили се много за родителите си. След загубата на родителите им били притеснени, разстроени, имало промяна в поведението им, били нервни, не спали. Когато починали били извън България, веднага си дошли, организирали погребението им, сложили паметници.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

За да се ангажира отговорността на застрахователя по [чл. 432, ал. 1 от КЗ](#), е необходимо към момента на увреждането да съществува взаимно застрахователно правоотношение, породено от договор за застраховка "Гражданска отговорност", между прекия причинител на вредата и застрахователя, при спазване на изискванията на [чл. 380 КЗ](#).

По делото не е спорно, че към момента на настъпване на ПТП - 25.05.2024г., за л.а. „Фолксваген Пасат“ с рег. № ** има сключена застраховка "Гражданска отговорност", BG/02/123002907304 със срок на валидност една година, считано от 27.09.2023 г. до 26.09.2024 г. със ЗД „Б.“ АД.

Съдът намира, че следва да приложи законовата разпоредба на [чл. 498, ал. 3 КЗ](#), която обвързва допустимостта на прекия иск от началото на започнатата процедура по доброволно уреждане на отношенията между пострадалия при ПТП и застрахователя по задължителна застраховка "ГО на автомобилистите" и изтичането на тримесечен срок от предявяването на претенцията пред застрахователя или пред негов представител. Касае се за рекламационен срок, въведен от законодателя с новия КЗ, с цел предотвратяване или намаляване на съдебните производства по този вид

спорове. Следователно, изтичането на рекламационния срок е предпоставка за възникването на самото право на пряк иск на увреденото лице срещу застрахователя на ГО на автомобилистите.

Съгласно разпоредбата на чл. 380 от КЗ, ищците са предявили претенциите си за изплащане на обезщетение пред ЗД „Б.“ АД, като са представени всички документи, с които разполагат, получени от застрахователя с обр.р. на 07.06.2024 г. По случая е заведена щета № 2410018742 от 25.05.2024 г. и щета № 412487/07.06.2024 г., по които застрахователят не е заплатил застрахователно обезщетение.

Поради това съдът намира, че предявените искове са допустими.

На следващо място следва да са налице и всички кумулативни предпоставки от фактическия състав на чл. 45 от ЗЗД, пораждащи основание за отговорност на прекия причинител - застрахован спрямо увредения за обезщетяване на причинените вреди.

В настоящия случай доколкото няма постановена присъда, която да е задължителна за гражданския съд на основание чл. 300 от ГПК относно това ДА. е извършено деянието, неговата противоправност и виновността на дееца, тези предпоставки следва да бъдат установени с доказателства в хода на настоящото производство.

Видно от заключението на комплексната съдебномедицинска и автотехническа експертиза причините за настъпване на ПТП – то техническата причина за настъпване на ПТП е, че водачът на автомобила се е движил със скорост 166.52 км/ч, която скорост е по-голяма от разрешената извън населено място, която е технически несъобразена с конкретните пътни условия, изгубил е управлението над същия и е настъпило ПТП при конкретната пътна обстановка. В заключението е посочено, че приложените материА. по досъдебното производство има информация, че концентрация на алкохол в кръвта на водача на автомобила А. К. при настъпилото ПТП е 1.67 ‰.

С оглед изложеното съдът приема, че водачът на л.а. „Фолксваген Пасат“ с рег. № ** е нарушил разпоредбата на чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДВП, където е посочено, че на водач на пътно превозно средство е забранено да управлява с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда.

Съдът приема, че водачът на л.а. „Фолксваген Пасат“ с рег. № ** е карал с превишена скорост от 166,52 км/ч, при разрешена 90км/ч, което представлява нарушение на разпоредбата на чл. 21, ал. 1 от ЗДВП.

Съдът намира, че водачът на л.а. „Фолксваген Пасат“ с рег. № ** е

нарушил разпоредбата на чл. 20, ал. 2 от ЗДВП /в редакцията действаща към датата на ПТП преди изменението бр. 64 от 2025 г. в сила от 7.09.2025 г./, където е посочено, че водачите на пътни превозни средства са длъжни при избиране скоростта на движението да се съобразяват с атмосферните условия, **с релефа на местността**, със съС.ието на пътя и на превозното средство, с превозвания товар, с характера и интензивността на движението, **с конкретните условия на видимост, за да бъдат в съС.ие да спрат пред всяко предвидимо препятствие. Водачите са длъжни да намалят скоростта и в случай на необходимост да спрат, когато възникне опасност за движението.**

Поради това съдът приема, че деянието на водача на л.а. „Фолксваген Пасат“ с рег. № ** осъществява всички признаци /обективни и субективни/ на деликтния състав по чл. 45 от ЗЗД. Следователно отговорността на ЗД „Б.“ АД, на основание чл. 432, ал. 1 от КЗ следва да бъде ангажирана .

Относно размерът на исковете за неимуществени вреди, съдът намира следното:

Съгласно чл. 52 от ЗЗД обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. Справедливостта изисква претърпените болки и страД.я на ищеца да бъдат надлежно и адекватно обезщетени. Понятието “справедливост” не е абстрактно. Според ПП на ВС на РБ № 4/23.12.1968 г. то е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се вземат предвид от съда при определяне размера на обезщетението. Такива обективни обстоятелства са характера на увреждането, начина на настъпването, обстоятелствата при които е станало, допълнителното влошаване съС.ието на здравето, причинените морални страД.я и др.

В случая, съдът взе предвид, изключително близките отношенията между ищците и тяхната майка, с която са поддържа. поС.ни и топли отношения. Между пострадалата Г. и нейните синове, привързаността била силна и взаимна, съществува. отношения на обич и разбирателство, характерни за връзката между родител и дете, силна духовна близост и уважение. Чувството на безпомощност пред безвъзвратното отнемане на едно от най-скъпото същество е непреодолимо и скръбта е неизмерима и причинява неимоверни страД.я. Съдът счита, че несъмнено загубата на родител и то по такъв непредвидим и нелеп начин причинява огромни болки и страД.я и прави преждевременната му загуба особено тежка. Връзката “майка – деца” освен кръвна е и емоционална и житейски предполага, че физическата загуба на майката е причинило в най-голяма степен страД.я на преживялите лица – нейните деца. Ищците няма да могат да разчитат на нейната обич и подкрепа, няма да могат да споделят с нея успехите си в личен и обществен план.

В случая обаче при определяне на обезщетението следва да се вземе предвид, че ишците отдавна са пълнолетни, самостоятелни и не са живеели в едно домакинство с майка си /и двамата са работели в чужбина/. Въпреки това, и двамата са поддържали близки и топли взаимоотношения с майка си, основани на редовни и чести контакти, взаимна обич и подкрепа, което се установява от свидетелските показания, които съдът възприема изцяло, като непосредствени, непредубедени и непротиворечиви.

Ето защо, съдът като взе предвид претърпените от ишците болки и страдания и обичайно присъжда те обезщетения в аналогични случаи, определя размер на обезщетението за Н. А. К. в размер на **150 000 лв.** и за М. А. К. в размер на **150 000 лв.**

По възражението за съпричиняване.

В разпоредбата на чл. 51, ал. 2 ЗЗД е предвидена възможност за намаляване на обезщетението за вреди от деликт, но намаляването на обезщетението е обусловено от наличие на причинна връзка между поведението на пострадалия и произлезлите вреди. За да е наличие съпричиняване по смисъла на закона, пострадалият трябва обективно да е допринесъл за вредоносния резултат, създавайки условия или улеснявайки с поведението си неговото настъпване, независимо да е действал виновно. Приложението на посоченото правило е обусловено от наличието на причинна връзка между поведението на пострадалия, с което обективно е създавал предпоставки или възможности за настъпване на увреждането, т. е. в хипотеза, когато е наличие причинна връзка между действията или бездействията на пострадалия и вредоносния резултат. В този смисъл е и задължителната съдебна практика - т. 7 на ППВС № 17/63 г.

От страна на ответното дружество е направено възражение за съпричиняване от страна на ишцата, поради неизползване на безопасителен колан.

По делото не е спорно, че при настъпване на процесното ПТП, ишцата не е използвала безопасителен колан. В заключението на комплексната съдебномедицинска и автотехническа експертиза е направен категоричен извод, че с оглед механизма на ПТП, деформациите по лекия автомобил и вида на удара при скорост на движение преди настъпването на ПТП - 166.52 км/ч. и в момента на сблъсъка/удара - 155.00 км/ч., с или без колан, последствията биха били с фатален край за водача и пътника. Поради това съдът намира, че това възражение за съпричиняване е неоснователно.

По възражението, че загиналата Г.Е. К. е знаела, че към момента на настъпване на ПТП виновният водач е употребил алкохол.

От събраните по делото доказателства се установява, че виновният за настъпване на ПТП – то, водач на л.а. „Фолксваген Пасат“ с рег. № ** е имал концентрация на алкохол в кръвта 1.67 ‰.

Съгласно т. 7 от Тълкувателно решение № 1 от 23.12.2015 г. на ВКС по

тълк. дело № 1/2014 г., ОСТК, нА.це е съпричиняване на вредата, когато пострадалото лице е пътувало в автомобил, управляван от водач, употребил алкохол над законоустановения минимум, ако този факт му е бил известен.

Видно от обясненията на вещото лице в съдебно заседание тази концентрация в кръвта от 1.67 ‰, отговаря на средна степен на алкохолно опиване, която се характеризира със значително нарушение на мисловната дейност, на реакциите, вниманието, координация на движение, ориентировката, забавяне на мисловни процеси, както и че проявлението на опиването е такова, че би могло да се възприеме от 83% от околните.

С оглед изложеното, съдът намира, че в настоящия случай тези особености на поведението на виновния водач А. К. не биха могли да останат незабелязани от пострадалата Г.Е. К., като следва да се вземе предвид и факта, че двамата са съпрузи. Поради това следва да се направи извод, че пострадалата обективно е имала възможност да възприеме поведение на съпруга си при управление на МПС – то и съответно да възприеме опасността, като се качва в автомобил, управляван от него. Съгласно [решение № 170/2019 г по т. д. № 2857/2017 г. на I ТО на ВКС](#) като "рисково" следва да бъде кВА.фицирано поведение, изразяващо се в пътуване в МПС, чиито водач е употребил алкохол, когато то се явява проява на съзнателен и свободно формиран избор на увредения, "по отношение на когото е нА.це знание за този факт или възможност за узнаването му при проявена нормална дължима грижа". Ето защо поради възможността за узнаване – при проявена нормална дължима грижа и критичност – от страна на Г. К., че водачът на процесното МПС е управлявал алкохолно повлиян, с проявление на видими и възможни за възприемане признаци, достъпни за почти всички /83%/ от околните с нормални възприятия, според комплексната съдебномедицинска и автотехническа експертиза, дава основание на съда да приеме, че починалата е поела риск, който риск се явява съпричиняване на увреждането от страна на самия пострадал.

Следователно е нА.це и причинна връзка между настъпилите вреди и обстоятелството, че пострадалата Г.Е. К. сама се е поставила в риск като е допуснала да пътува в автомобил, управляван от водач, употребил алкохол.

С оглед изложеното съдът намира, че е нА.це съпричиняване на вредоносния резултат от Г.Е. К. /нА.чие на знание, че водачът на л.а. „Фолксваген Пасат“ с рег. № ** е употребил алкохол/ и обезщетението за

неимуществени вреди следва да бъде намалено с 30 % или до размер от по 105 000 лв. за всеки от ищците.

По иска с правно основание чл. 86, ал. 1 от ЗЗД.

В [чл. 429, ал. 2, т. 2](#) и [чл. 493, ал. 1, т. 5 от КЗ](#) изрично е регламентирано, че застрахователното покритие включва и лихвите за забава. Следователно застрахователят отговаря за лихвата за забава, когато застрахованият отговаря за тях пред увреденото лице, което в хипотезата на деликта произтича от правилото на [чл. 84, ал. 3 от ЗЗД](#), но само за лихвите за забава в рамките на застрахователната сума и считано от датата на уведомяване от застрахования за настъпването на застрахователното събитие или от датата на уведомяване или на предявяване на застрахователна претенция от увреденото лице, която от датите е най-ранна – арг. от [чл. 429, ал. 3](#) и [чл. 430, ал. 1, т. 2 от КЗ](#).

В настоящия случай по делото са представени доказателства, че ищците са предявили претенциите си за заплащане на неимуществени вреди на 07.06.2024 г. Следователно съдът като съобрази горепосочените разпоредби и при липса на други данни следва да приеме, че **07.06.2024 г.** е датата, на която застрахователя е уведомен за настъпване на застрахователното събитие и от този момент следва да се начислява лихва за забава до окончателното плащане.

Предвид гореизложеното съдът намира, че ЗД „Б.“ АД следва да заплати на Н. А. К. обезщетение **в размер на 105 000 лв. /53 685, 65 евро/** частичен иск от 200 000 лв. /102 258,38 евро/ за причинените му неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени болки и страД.я, вследствие смъртта на майка му, в резултат на ПТП настъпило на 25.05.2024 г. ведно със законната лихва от 07.06.2024 г. - датата на получаване на застрахователна претенция по чл. 380 КЗ от ответното дружество до окончателното изплащане на сумата, като **се отхвърля** предявеният иск над сумата от **105 000 лв. /53 685, 65 евро/** до **претендирания размер от 170 000 лв. /86 919, 62 евро/** като неоснователен.

Предвид гореизложеното съдът намира, че ЗД „Б.“ АД следва да заплати на М. А. К. обезщетение **в размер на 105 000 лв. /53 685, 65 евро/** частичен иск от 200 000 лв. /102 258,38 евро/ за причинените му неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени болки и страД.я, вследствие смъртта на майка му, в резултат на ПТП настъпило на 25.05.2024 г. ведно със законната лихва от 07.06.2024 г. - датата на получаване на застрахователна претенция по чл. 380 КЗ от ответното дружество до окончателното изплащане на сумата, като **се отхвърля** предявеният иск над сумата от **105 000 лв. /53 685, 65 евро/** до

претендиращия размер от 170 000 лв. /86 919, 62 евро/ като неоснователен.

По отговорността за разноски:

Производството по делото е образувано по искова молба, подадена от ищците чрез адв. П. Керанов. В хода на производството е представен договор за правна защита и съдействие сключен с ищците, в който е обективизирано договорено адвокатско възнаграждение на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗАдв.

Съгласно решение от 25.01.2024 г. по дело С-438/22 на СЕС Наредба № 1/2004 г. за МРАВ е равнозначна на хоризонтално определяне на задължителните минимални тарифи, забранено от чл. 101 от ДФЕС, имащ директен ефект в отношенията между частноправните субекти и пораждащ правни последици за тях, поради което се явява нищожна. В този смисъл съдът е свободен да определи размера на дължимото адвокатското възнаграждение по своя преценка, съобразявайки се с приетите до настоящия момент критерии – фактическа и правна сложност на делото, обем на осъществената правна защита – написване на искова молба или подаване на отговор, явяване в съдебни засеД.я, представяне или не на писмени бележки по делото, както и броя на проведените съдебни засеД.я.

Доколкото актовете на СЕС за задължителни за българските съдилища, претендиращото от адв. К. адвокатско възнаграждение следва да бъде определено от съда по посочените по - горе критерии.

В конкретния случай предметът на делото са преки искиове на пострадА. лица към застрахователя по застраховка "Гражданската отговорност на автомобилистите" за заплащане на обезщетения за неимуществени и имуществени вреди при ПТП. Направени са възражения на ответника за съпричиняване и доказателствени искания за установяване на обстоятелствата, относими към приложението на чл. 52 и чл. 51, ал. 2 ЗЗД, вкл. за експертизи и свидетелски показания. Действително се касае до предявени субективно съединени искиове по чл. 432, ал. 1 КЗ за заплащане на обезщетения, които обаче са с общ правопораждащ факт, като представляваните от адвокат К. ищци имат един и същ интерес и за осъществената от процесуалния представител защита на всеки от тях са извършени едни и същи действия/ в този смисъл Определение № 2436 от 30.07.2025 г. на ВКС по к. ч. т. д. № 743/2025 г., Определение № 2269 от 15.07.2025 г. на ВКС по к. ч. т. д. № 703/2025 г.). Не е нА.це и правна сложност при преценка основателността на исковете, по които е формирана и съдебна практика, а развитието на производството е типично за дела от този вид. Поради това съдът намира, че с оглед фактическа и правна сложност на делото и обема на оказаната правна помощ на ищците от адв. К., адвокатското възнаграждение следва да бъде определено **в размер на 20 000 лв. с ДДС /10 225, 84 евро/.**

С оглед изхода на делото ЗД "Б." АД следва да заплати на адв. К. адвокатско възнаграждение за оказаната безплатна адвокатска помощ на ищците **в размер на 12 352, 95 лв./6 315, 96 евро/ съразмерно с уважената част от исковете.**

Ищите са направили възражение за прекомерност на заплатеното от ответното дружество адвокатско възнаграждение.

В производството по делото, ЗД "Б." АД е представен договор за правна защита и съдействие № 0000006844/03.02.2025 г. /л. 102/, в който е уговорено адвокатско възнаграждение в размер на 15 240 лв. с ДДС по иска на Н. А. К., в който е посочено, че ще бъде заплатено по банков път. Към договора е приложено преводно нареждане от 12.02.2025 г. /л.103/, от което е видно че на адв. М. Г. е преведена сума в размер на 14 478 лв., а като основание на превода е посочен договор за правна защита и съдействие № 0000006844/03.02.2025 г.

В производството по делото, ЗД "Б." АД е представен договор за правна защита и съдействие № 0000006845/03.02.2025 г. /л. 104/, в който е уговорено адвокатско възнаграждение в размер на 15 240 лв. с ДДС по иска на М. А. К., в който е посочено, че ще бъде заплатено по банков път. Към договора е приложено преводно нареждане от 12.02.2025 г. /л.105/, от което е видно че на адв. М. Г. е преведена сума в размер на 14 478 лв., а като основание на превода е посочен договор за правна защита и съдействие № 0000006845/03.02.2025 г.

С оглед изложеното съдът приема, че ЗД "Б." АД е заплатил на адв. М. Г., адвокатско възнаграждение за осъществената защита в настоящото производство **в общ размер на 28 956 лв.**

В контекста на решение от 25.01.2024 г. по дело С-438/22 на СЕС, съдът намира, че заплатеното адвокатско възнаграждение в общ размер на **28 956 лв. е прекомерно.** Настоящото производство не се отличава с фактическа и правна сложност, както съдът посочи по – горе независимо, че се касае за субективно съединени иски, то фактическите обстоятелства, които се установяват са едни и същи и по двата иски, като в този смисъл и осъществената защита от страна на процесуалния представител на ответника е една и съща.

С оглед изложеното съдът намира, че заплатеното адвокатско възнаграждение от ЗД "Б." АД в общ размер на **28 956 лв. е прекомерно и следва да бъде намалено до 20 000 лв. с ДДС /10 225, 84 евро.**

Ответното дружество е направило следните разноски: възнаграждение за изготвяне на комплексна съдебномедицинска и автотехническа експертиза в размер на 1 600 лв., депозит за явяване на свидетел в размер на 90 лв. и адвокатско възнаграждение в размер на 20 000 лв. с ДДС или **в общ размер на 21 690 лв. /11 089, 92 евро/.**

С оглед изхода на делото Н. А. К. и М. А. К. следва да заплатят на ЗД "Б." АД направените по делото разноски **в размер на 8 293, 23 лв. /4 240, 26 евро/ съразмерно с отхвърлената част от исковете.**

С оглед изхода на делото и на основание чл. 78, ал. 6 от ГПК, ЗД "Б." АД следва да бъде осъден да заплати в полза на държавата, по бюджета на съдебната власт, държавна такса **в размер на 8 400 лв./4 294, 85 евро/ и сумата от 494, 11 лв. /252, 63 евро/**, представляваща разноски, платени от бюджета на съда.

Съгласно чл.3-5 от Закона за въвеждане на еврото в Република България (ЗВЕРБ), решение (ЕС) 2025/1407 на Съвета от 8 юли 2025 година относно приемането на еврото от България, считано от 1 януари 2026 г. и Регламент (ЕС) 2025/1409 на Съвета от 8 юли 2025 година за изменение на Регламент (ЕО) № 2866/98 по отношение на валутния курс към еврото за България, към настоящия момент официална парична единица е евро, равностойно на 1,95583 български лева. Поради това, горепосочената сума следва да се превалутира по правилата на чл. 12-13 от ЗВЕРБ, тъй като решението е постановено след 01.01.2026г.

Водим от горните мотиви, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗД "Б." АД с ЕИК **, със седалище и адрес на управление град С., ** да заплати на Н. А. К. с ЕГН ***** с адрес: с. Т., общ. П., обл. С., ** обезщетение в размер на **53 685, 65 евро /105 000 лв.** / частичен иск от 102 258,38 евро / 200 000 лв./за причинените му неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени болки и страдания, вследствие смъртта на майка му, в резултат на ПТП настъпило на 25.05.2024 г. ведно със законната лихва от 07.06.2024 г. - датата на получаване на застрахователна претенция по чл. 380 КЗ от ответното дружество до окончателното изплащане на сумата, като **ОТХВЪРЛЯ** предявеният иск над сумата от **53 685, 65 евро /105 000 лв./** до претендирания размер от **86 919, 62 евро /170 000 лв./** ,частичен иск от **102 258,38 евро / 200 000 лв. /** ,като неоснователен.

ОСЪЖДА ЗД "Б." АД с ЕИК **, със седалище и адрес на управление град С., ** да заплати на М. А. К. с ЕГН ***** с адрес: с. Т., общ. П., обл. С., ** обезщетение в размер на **53 685, 65 евро /105 000 лв.** / частичен иск от 102 258,38 евро / 200 000 лв./за причинените му неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени болки и страдания, вследствие смъртта на майка му, в резултат на ПТП настъпило на 25.05.2024 г. ведно със законната лихва от 07.06.2024 г. - датата на получаване на застрахователна претенция по чл. 380 КЗ от ответното дружество до окончателното изплащане на сумата, като

ОТХВЪРЛЯ предявеният иск над сумата от **53 685, 65 евро /105 000 лв./** до претендирания размер от **86 919, 62 евро /170 000 лв./** частичен иск от **102 258,38 евро / 200 000 лв. /,**като неоснователен.

ОСЪЖДА ЗД "Б." АД с ЕИК **, със седалище и адрес на управление град С., ** да заплати на адвокат П. К. от САК, с адрес: гр. К., ** адвокатско възнаграждение за оказаната безплатна адвокатска помощ на ищците в размер на **6 315, 96 евро /12 352, 95 лв./** съразмерно с уважената част от исковете.

ОСЪЖДА Н. А. К. с ЕГН ***** с адрес: с. Т., общ. П., обл. С., ** и М. А. К. с ЕГН ***** с адрес: с. Т., общ. П., обл. С., ** да заплатят на ЗД "Б." АД с ЕИК **, със седалище и адрес на управление град С., ** сумата в размер на **4 240, 26 евро /8 293, 23 лв. /-разноски** ,съразмерно с отхвърлената част от исковете.

ОСЪЖДА ЗД "Б." АД с ЕИК **, със седалище и адрес на управление град С., ** да заплати в полза на държавата, по бюджета на съдебната власт, държавна такса в размер на **4 294, 85 евро /8 400 лв. /** и сумата от **252, 63 евро /494, 11 лв./**, представляваща разноски, платени от бюджета на съда .

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред П. апелативен съд.

Съдия при Окръжен съд – С.: _____